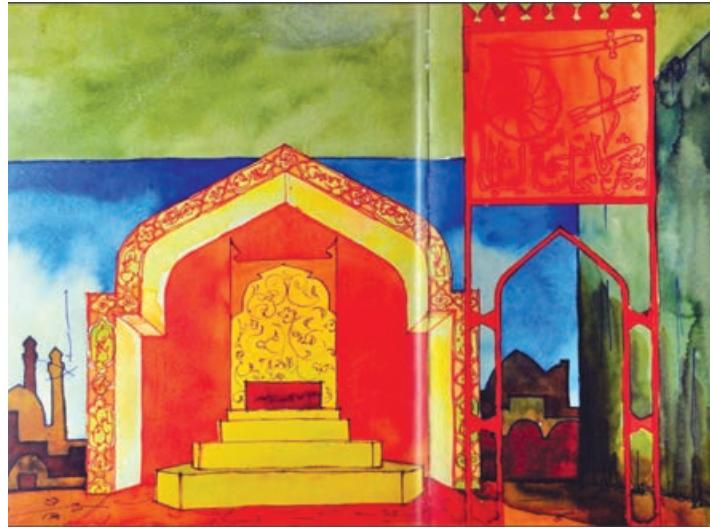
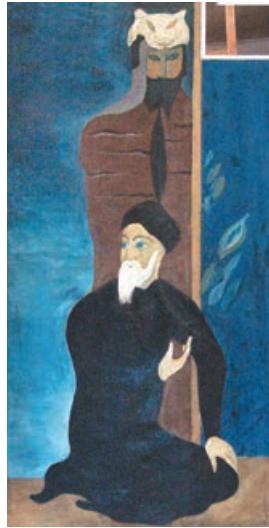

O, sözün əsl mənasında anadan rəssam doğmuşdu. Rəssam olmaq gerçəkdən həyatın maddi və mənəvi, görünən və görünməyən, dərk edilə bilən və bilinməyən cəhətlərinə malik ola bilmək deməkdir ki, bu xüsusiyətlər də onda ilahinin qüdrətindən cəmlənmişdi.

O, təsviri sənətin bir çox sahəsində - teatr dekorasiyası, dəzgah rəssamlığı, dekorativ tətbiqi sənət - dizayn və hətta memarlıq sahələrində maraqlı, diqqəti cəlb edən, güclü rəssamlıq təxəyyülüne malik, seyrçidə ovqat yaradan, düşündürən, bədii estetik zövq verən, təsir edən və həyata baxışlarında yardım edə bilən bədii əsərlər yaratmışdı və çox qısa - cəmi 30 yaş özür yaşayıb, bu fani dünyadan köcmüşdü. O, Azərbaycan teatr rəssamlığı sənətinin banisi Rüstəm Məmməd oğlu Mustafayevdir (25.02.1910-19.07.1940).

R.Mustafayev Bakıda anadan olmuşdu. Azərbaycan Dövlət Ali Rəssamlıq Məktəbini bitirmişdi. Bakı Azad Tənqid-Təbliğ Teatrında (1925-1933), Türk İşçi Teatrında (1925-1927), Azərbaycan Dövlət Opera və Balet Teatrında (1931-1940), Azərbaycan Dövlət Dram Teatrında (1933-1938) səhnəyə qoyulmuş bir çox dram əsərinin bədii tərtibatını hazırlamışdı və teatrın baş rəssamı vəzifəsində işləmişdi. R.Mustafayev teatr rəssamlığı sənətimizin yaradıcılarından olub. Əgər rəssamın bədii təxəyyülü və peşəkarlığı yüksək səviyyədədirse, incəsənətdə onun üçün birinci və ya ikinci dərəcəli sahə anlayışı olmur. Bu

Zamanı qabaqlayan rəssam

baxımdan rəssamın səhnə əsərlərinə vermiş olduğu bədii tərtibatlara az qala müasir və müstəqil rəssamlıq nümunəsi kimi baxılır və diqqəti hər zaman cəlb edir. R.Mustafayev səhnə tərtibati sərhədlərə sığmayan rəssam olmuşdur. Sadəcə dövrün tələbi və zamanın ağır sinaqları qarşısında o öz yaradıcılıq potensialını belə sərhədləmişdi. R.Mustafayevin səhnə tərtibati verdiyi tamaşalardan "Mitti Kərim" (J.B.Molyerin "Xəsis" pyesinin təbdili, 1925), "Üsan" (D.Furmanın "Qi-yam" romanı əsasında, 1927), "Tufan" (V.Bill-Beloserkovski, 1928), "Hacı Qara" (M.F.Axundov, 1929), "Dəmirçi Gavə" (Ş.Sami, 1929), "Sevil" (C.Cabbarlı, 1930), Azərbaycan Dövlət Dram Teatrında "Ölülər" (C.Məmmədquluzadə, 1932), "Od gəlini" (C.Cabbarlı, 1933), "Şeyx Sənan" (H.Cavid, 1933), "1905-ci ildə" (C.Cabbarlı, 1932, 1935), "Dağılan tifaq" (Ə.Haqqverdiyev, 1935), "Şahnamə" (M.Canan, 1936), Azərbaycan Dövlət Opera və Balet Teatrında "Şah İsmayıll" (M.Maqomayev, 1931), "Leyli və Məcnun" (Ü.Hacıbəyli, 1931), "Aşıq Qərib" (Z.Hacıbəyov, 1939), "Koroğlu" (Ü.Hacıbəyli, 1937, 1938), "Arşın mal alan" (Ü.Hacıbəyli, 1940) və başqalarını qeyd etmək olar. Rəssam adalarını sadaladığımız dram əsərləri-

nin səhnə tərtibatında yaradıcı səy göstərərək tamaşanın bədii-estetik əhəmiyyətə malik alınmasında yaddaşalan vizual dekorativ eskizlər hazırlamışdı. Onun ən uğurlu səhnə tərtibatı verdiyi tamaşalarından olan "Koroğlu" operası Moskvada təşkil olunan incəsənət dekadasında oynanılmış, bütün sənətsevərlərin rəğbətini qazanmışdı. Bu işinə görə rəssam Kreml sarayında "Şərəf nişanı" (1936) ordeni ilə təltif olunmuşdu. "Ədəbiyyat" qəzetində (08.02.1936) "Layiqli əsərlər-lə cavab verəcəyik" adlı yazıda "Biz talantlı yoldaşımız R.Mustafayevlə iftixar edirik" deyə qeyd olunurdu.

R.Mustafayevin dəzgah rəngkarlığı əsərlərinə "Naturaçının portreti" (1926), "Hambalın başı" (1927), "Firdovsinin portreti" (1934) və başqalarını qeyd etmək olar. R.Mustafayev həmçinin plakat, dizayn işləri (afişə və dəvətnamələrin bədii tərtibatı) ilə də məşğul olmuş, Moskvada Azərbaycan pavilyonunun (1939) və Nizami adına Ədəbiyyat Muzeyinin (1940) bədii tərtibatının həmmüəlliflərindən olmuşdu. Rəssam kitab qrafikası sahəsində "Ulduzlar" (S.Rüstəm, 1934), "Çinar" (R.Rza, 1939), Xalq rəssamı Lətif Kərimovla birlikdə "Aşığın səsi" (1939) və "Böyük Azərbaycan şairi Nizami" (Bertels, 1940, Azərbaycan və

rus diilərində nəşr olunub) adlı kitabların bədii tərtibatını yüksək zövqlə yaratmışdı.

R.Mustafayev eyni zamanda Azərbaycan abidələrini mühafizə edən Mərkəzi Dövlət İdarəsinin direktoru işləmişdi (1937-1940). Rəssam Azərbaycanın tarixi memarlıq abidələrinin bədii, elmi xüsusiyyətlərini tədqiq etmiş, öyrənmiş, onların rəsmlərini çəkmış və elmi bərpa işlərini həyata keçirmişdi. Nizami dövrü abidələri və Şəki Xan Sarayının elmi bərpası işlərində rəssamın xüsusi xidmətləri olmuşdu. R.Mustafayev 1935-ci ildə III İran İncəsənəti Konqresinə dəvət olunmuşdu.

Görkəmli sənətkar geniş yaradıcılıq diapazonuna malik rəssam olub. Onun rəssamlıq fantaziyası və bədii yaradıcılıq təxəyyülü zamana, dövrə sığmirdi. O, zamanını qabaqlamış istedadlı sənət fedaisi idi. Rəssamın rəhbərliyi ilə Firdovsi, Şota Rustaveli, A.S.Puşkinin yubileyinə həsr olunmuş sovetlər dönməndə kölgədə qalıb. Müstəqillik illərində isə belə rəssamlarımızın yaradıcılığına müraciət etməmək tövəsüf doğurur. Həyatını incəsənətə həsr etmiş, daim yüksək bədii estetik təsir qüvvəsinə malik gözəl əsərlər yaratmış Rüstəm Mustafayevin adı incəsənət tariximizdə əbədi yaşayacaq.

Xalq rəssamı Qəzənfər Xalıqov rəssam dostu R.Mustafayev haqqında "Qobustan" jurnalında dərc olunmuş "Əvəzsiz rəssam, əvəzsiz dəst" adlı məqaləsində yazırı: "O, qayğıkeş insan, xeyirli məsləhətçi, şən, zarafatçı bir yoldaş kimi bizim hamımızın hörmətini qazanmışdı. Necə deyərlər, "canlara dəyən" oğlan idi. Mən deyərəm ki, onun ölümü nəinki dostları üçün, eyni zamanda bütün Azərbaycan xalqı, onun incəsənəti üçün əvəzsiz itki idi. Tam yaradıcılıq dövrünü yaşamadan aramızdan gedən Rüstəm ən savadlı ziyahlarımızdan biri idi. Onun necə istedadlı olduğunu sözlə demək mümkün deyil. Rüstəmin yaradıcılığı yenicə çıxıqlıknındır. Özü də aylı, günlə yox, saatla, dəqiqlirlərlə".

Tanınmış rəssamımız haqqında axtarış edəndə çox az məlumat əldə etmək olur. Rəssamın yaradıcılığı novator meyllərlə zəngin olduğundan sovetlər dönməndə kölgədə qalıb. Müstəqillik illərində isə belə rəssamlarımızın yaradıcılığına müraciət etməmək tövəsüf doğurur. Həyatını incəsənətə həsr etmiş, daim yüksək bədii estetik təsir qüvvəsinə malik gözəl əsərlər yaratmış Rüstəm Mustafayevin adı incəsənət tariximizdə əbədi yaşayacaq.

Əsəd QULİYEV,
Rəssamlar İttifaqının üzvü,
sənətşunas